

РЕШЕНИЕ

№ 493

Гр. Перник, 23.06.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на единадесети юни през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар А.М. и с участието на прокурор Антова от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 409 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” срещу съдебно решение № 259 от 26.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 00105/2014 година по описа на районен съд Перник, с което е отменено наказателно постановление № 23-000003/04.11.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – София, с което на „Джулия – Рали” ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, за извършено административно нарушение на чл. 61, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ за това, че не е сключило трудов договор с М.И.В. *** преди постъпване на работа.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и потвърди наказателното постановление, като правилно и законосъобразно.

Ответникът по касационната жалба редовно призован не се представлява. Представа писмено становище, с което моли съда да остави в сила решението на районния съд, като правилно и законосъобразно.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита жалбата за неоснователна. Моли съда да потвърди решението на районния съд.

Административен съд Перник, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Със съдебно решение № 259 от 26.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 00105/2014 година по описа на районен съд Перник е отменено наказателно постановление № 23-000003/04.11.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – София, с което на „Джулия – Рали“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, за извършено административно нарушение на чл. 61, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ за това, че не е сключило трудов договор с М.И.В.*** преди постъпване на работа.

Първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото свидетелски показания, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК е установил фактичката страна на спора. Въз основа на тях и след направен анализ поотделно и в тяхната съвкупност е приел за установено, че „Джулия – Рали“ в качеството си на работодател по смисъла на § 1 от ДР на КТ не е извършил нарушение на трудовото законодателство, като не е уредил като трудови правоотношенията при предоставяне на работна сила и сключването на трудово договор с М.И.В.*** преди постъпване на работа.

От правна страна първоинстанционният съд е приел, че не е осъществен състав на нарушенията по чл. 61, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, тъй като липсва точно и ясно описание на нарушението и обстоятелствата при които е извършено, както и не са установени задължителните елементи на трудовото правоотношение, а от друга страна са допуснати процесуални нарушения при връчването на наказателното постановление, което е довело до отмяна на наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от районен съд Перник фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящият касационен състав не споделя изводите на районния съд, поради следното:

На първо място настоящия касационен състав намира за необходимо да отбележи, че е спазена процедурата при връчване на оспореното НП по смисъла на чл. 58, ал. 1 от ЗАНН, която правна норма намира приложение

при преценка срочността на оспорването пред съответния компетентен районен съд, като се съобрази и надлежността на връчването на НП, в случая на дружеството – жалбоподател. В тази връзка следва да се има предвид, че доколкото нормативната уредба по този въпрос в ЗАНН е лаконична – НП се връчва на нарушителя по реда на чл. 58, ал. 1, предложение първо от ЗАНН, по силата на препращащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН, са приложими нормите на НПК. Съгласно чл. 180 от НПК, призовките, съобщенията и книжата се връчват срещу разписка, подписана от лицето, за което са предназначени /ал. 1/, като на юридическо лице връчването става срещу подпис на длъжностно лице, натоварено да поема книжата /ал. 5/, със задължение да ги предаде на лицето, за което са предназначени /ал. 6/, като връчителя отбелязва в разписката името и адреса на лицето, чрез което става връчването, и отношението му с лицето, на което трябва да бъдат връчени призовката, съобщението или книжата /ал. 7/. В случая НП е връчено срещу подпис на лицето Стоилова /получател/, която видно от изготвения съдебен протокол от проведеното съдебно заседание на 20.03.2014 година пред районния съд Перник, получателя на НП е лицето Д.М.С.*** – работник и свидетел на жалбоподателя, поради което НП е надлежно връчено от една страна, а от друга е изпълнено задължението на получателя да го предаде на дружеството – жалбоподател по смисъл на чл. 180, ал. 6 от НПК, тъй като жалбата срещу НП е подадена в преклузивния процесуален 7 дневен срок по смисъла на чл. 59, ал. 32 от ЗАНН, т.е. спазена е предпоставката срочност за допустимост на жалбата.

На следващо място настоящия касационен състав не споделя изложените от първоинстанционния съд изводи, че в акта за установяване на административно нарушение /АУАН/, така и в спорното наказателно постановление /НП/ не са конкретизирани достатъчно точно и ясно описанието на нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Видно от АУАН, така и в спорното НП административнонаказващият орган достатъчно ясно и конкретно е посочил датата – 12.09.2013 година, което се подкрепя и от приложената декларация по чл. 402, ал. 1, т. 3 от КТ попълнена от М.И.В.***, мястото на констатираното нарушение – кафе аперитив, находящ се гр. Перник, ж.к. „Проучване”. С оглед на това, настоящият касационен състав приема, че са налице императивните реквизити на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, видно от Заповед № 3-0011/12.01.2010 година изпълнителният директор на изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” е упълномощил директорите на дирекции „Инспекция по труда” да издават наказателни постановления по актове, съставени от инспектори от дирекция „Инспекция по труда”, което в настоящият случай е безспорно установено с оглед съставения акт за установяване на административно нарушение и издаденото наказателно постановление, съответно е издаден от материално компетентно лице. С оглед на горното АУАН и НП са издадени

при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон. Съществува пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. В случая е установено извършването на нарушението, неговия автор, вината му и правилното прилагане на закона. Осъществен е състава на вмененото административно нарушение по реда на чл. 61, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, което е санкционирано със законоустановения минимален размер на имуществената санкция на 1 500 лева на основание чл. чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ от административнонаказващия орган.

Поради изложените по – горе съображения и несъгласие с изводите на първоинстанционния съд, решението следва да се отмени и вместо него се постанови друго с което да се потвърди наказателното постановление.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 259 от 26.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 00105/2014 година по описа на районен съд Перник и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-000003/04.11.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ – София, с което на „Джулия – Рали“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/, за извършено административно нарушение на чл. 61, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ, като законосъобразно.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/

2./п/